Dijous 14 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 10,7-15): En aquell temps, Jesús digué als seus Apòstols: «I quan hi aneu, prediqueu, dient: «S'ha apropat el regne dels cels». Guariu malalts, ressusciteu morts, llanceu dimonis, purifiqueu leprosos. Gratuïtament ho heu rebut, gratuïtament doneu-ho. No us procureu ni or ni plata ni [monedes de] coure en les vostres faixes, ni sarró per al camí, ni dues túniques, ni calçat, ni bastó; ja que el qui treballa és digne del seu manteniment.

En la ciutat o poblet on entreu, pregunteu qui hi ha digne; i quedeu-vos allí fins que en sortiu. Entrant en la casa, saludeu-los. I si la casa en fos digna, que la vostra pau vingui damunt ella; però si no en fos digna, que la vostra pau a vosaltres torni. I si algú no us acull ni escolta les vostres paraules, sortint fora de la casa o d'aquella ciutat, espolseu-vos la pols dels peus. En veritat us dic: serà tractada amb més tolerància la terra de Sodoma i Gomorra en el dia del judici, que no pas aquella ciutat.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Prediqueu, dient: 'S'ha apropat el regne dels cels'»

Mn. Antonio BORDAS i Belmonte
(L'Ametlla de Mar, Tarragona, Espanya)

Avui, el text de l'Evangeli ens fa una invitació a evangelitzar; ens diu: «Prediqueu» (Mt 10,7). L'anunci és la bona nova de Jesús, que tracta de parlar-nos del regne de Déu, que Ell és el nostre salvador, enviat pel Pare al món i, per aquest motiu, l'únic que ens pot renovar des de dintre i canviar la societat on vivim.

Jesús anunciava que «S'ha apropat el regne dels cels» (Mt 10,7). Ell era l'anunciador del regne de Déu que es feia present entre els homes i dones en la mesura en que el bé anava avançant i retrocedia el mal.

Jesús vol la salvació de l'home total, en el seu cos i en el seu esperit; més encara, davant de l'enigma que preocupa a la humanitat, que és la mort, Jesús proposa la resurrecció. Qui viu mort pel pecat, quan recupera la gràcia, experimenta una vida nova. Aquest és un gran misteri que comencem a experimentar a partir del nostre baptisme: els cristians som cridats a la resurrecció!

Una mostra de com el Papa Francesc cerca el bé de l'home: «Aquesta "cultura del malbaratament" ens ha

fet insensibles també a la dilapidació i desaprofitament dels aliments. En altre temps, els nostres avis tenien cura de no llençar res del menjar sobrant. L'aliment que es llença és com si hom robés de la taula del pobre, del qui passa fam!».

Jesús ens diu que siguem sempre portadors de pau. Quan els sacerdots portem la Comunió a un malalt diem: «Que la pau sigui en aquesta casa». I la pau de Crist s'hi queda allí, si hi ha persones dignes d'ella. Per a rebre els dons del regne de Déu, cal una bona disposició interior. Per altra part, també veiem com molta gent posa les seves excuses per no rebre l'Evangeli.

Nosaltres tenim una gran comesa entre els homes, i és que no podem deixar d'anunciar l'Evangeli de Jesús després d'haver cregut, perquè vivim d'ell i volem que d'altres també en visquin.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Els miracles visibles resplendeixen per atreure els cors d'aquells que els admiren des de la fe en les coses invisibles, molt més admirables» (Sant Gregori el Gran)

- «Els sants són els que més ens poden ajudar a entendre el significat profund de les Benaurances» (Francesc)

- «(...) És impossible d'apropiar-se dels béns espirituals i considerar-se'n amo o propietari, ja que tenen la font en Déu. Només gratuïtament els podem rebre d'Ell» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.121)

Altres comentaris

«No us procureu ni or ni plata... per al camí»

Mn. David COMPTE i Verdaguer
(Manlleu, Barcelona, Espanya)

Avui, fins l'imprevist volem tenir-lo previst. Avui triomfen els serveis a domicili. I si avui parlem tant de pau, potser és perquè n'estem força necessitats. L'Avui de l'Evangeli toca de ple aquests tres "avuis". Anem per parts.

Volem preveure fins l'imprevisible: aviat farem una assegurança per si l'assegurança ens falla. O quan hom compra uns pantalons, el botiguer ens ofereix el model amb taques o descolorits inclosos! L'Evangeli d'avui, amb la invitació a anar desproveïts d'equipatge («No us procureu ni or ni plata»), ens convida a la confiança, a la disponibilitat. Però alerta, això no és pas deixadesa! Tampoc improvisació. Viure aquesta

realitat només és possible quan la nostra vida està arrelada en allò fonamental: en la persona de Crist. Com digué el papa Joan Pau II, «cal respectar un principi essencial de la visió cristiana de la vida: la primacia de la gràcia. Hom no ha d'oblidar que, sense el Crist, 'no podem fer res' (cf. Jn 15,5)».

També és cert que proliferen els serveis a domicili: res de katering; ara et fan la truita de patates a casa. Serveixi d'icona d'una societat on les persones tendim fàcilment a anar a la nostra, a organitzar-nos la vida prescindint dels altres. Avui Jesús ens diu «aneu»; sortiu. Això és, tingueu en compte aquells que teniu al costat. Tinguem-los, doncs, realment en compte, oberts a les seves necessitats.

Vacances, un paisatge tranquil... són sinònim de pau? Sembla que tenim motius seriosos per a dubtar-ne. Potser moltes vacances són una letargia dels neguits interiors; aquests, més endavant, tornaran a despertar. Els cristians sabem que som portadors de pau, és més, que aquesta pau amara tot el nostre ésser —també quan al nostre voltant trobem un ambient hostil— en la mesura que seguim de prop Jesús.

Deixem-nos tocar, doncs, per la força de l'Avui de Crist! I... «qui ha trobat veritablement Crist no pot tenir-lo solament per a si mateix, l'ha d'anunciar» (Joan Pau II).